

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság,

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/515-0/2017
Érkezett:	2017 FEBR 13.
Példány:	1
Melléklet:	15 db
Kezelőiroda:	III

Gábor

SZOLNOKI TÖRVÉNYSZÉK 4.	
Főljástromszám a kezdőiraton:	
Érkezett:	2017 -02- 03 Péd.: /
Mell.: 9	Köztük:
Erkezés módja:	
Főljástromszám az utóiraton:	J.B.551/2013

Alulírott dr. Papp Gábor ügyvéd (Papp Gábor Ügyvédi Iroda, 1067 Budapest, Csengery u. 76. I/6.), [redacted] meghatalmazással igazolt védőjeként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban egységesen: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő és kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szolnoki Törvényszék 8.B.551/2013/49. számú ítéletének, a Szegedi Ítéletábla Bf.II.466/2015/8. számú ítéletének, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárás keretében hozott Bfv.III.907/2016/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és azokat semmisítse meg, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

I n d o k o l á s

A Szolnoki Törvényszék 2015. március 16. napján hozott és ide mellékelte **8.B.551/2015/49.** számú ítéletével társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2010. évi C. törvény /a továbbiakban egységesen: Btk./ 299. § (1) bekezdés 1. fordulat] [redacted] bűnösnek találta, s ezért őt 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés vonatkozásában az egy napi tétel összegét 20.000,- Ft-ban állapította meg, a szabadságvesztés végrehajtását pedig 3 év próbaidőre felfüggesztette.

Az ítélet rendelkezett arról is, hogy a szabadságvesztésbe – annak esetleges végrehajtása esetén – beszámítja a vádlott által előzetes fogvatartásban (2012. szeptember 13. napjától 2013. február 26. napjáig) és házi őrizetben (2013. február 27. napjától 2013. július 26. napjáig) töltött időt, másrészt a szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani, melyből [redacted] legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlottal egyezően felmentés érdekében jelentettem be fellebbezést, az ügyész pedig eltérő jogi minősítés és a büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása iránt jelentett be fellebbezést.

A Szegedi Ítéletábla 2016. március 24. napján kelt és jelen beadványhoz mellékelte **Bf.II.466/2015/8.** számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését, és a cselekmény jogi minősítésének megváltoztatásával [redacted] cselekményét társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntetéként [Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítette és a vele szemben kiszabott büntetést 4 év szabadságvesztésre súlyosította és 4 év

közügyektől eltiltásra is ítélte, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést pedig mellőzte.

A másodfokú ítélet 4. oldalának 3. bekezdése rögzíti, hogy a törvényszék az eljárási szabályok megtartásával folytatta le eljárását.

A Szegedi Ítéltábla döntésével szemben 2016. május 19. napján felülvizsgálati indítványt terjesztettem elő annak megváltoztatása iránt akként, hogy elsődlegesen [REDACTED] az ellene emelt vád alól a Kúria mentse fel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban egységesen: Be.) 416. § (1) bekezdés a) pontja és a 427. § (1) bekezdés a) pontja alapján; másodlagosan kértem, hogy a Kúria a [REDACTED] terhére rótt bűncselekményt az első fokon eljáró bíróság által hozott ítéletnek megfelelően minősítse és enyhébb büntetés kiszabásáról rendelkezzen a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja és a 427. § (1) bekezdés b) pontja alapján; a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja és a 428. § (2) bekezdése alapján harmadlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és arra tettem indítványt, hogy a Kúria a korábban eljáró bíróságot utasítsa új eljárásra és újabb határozat hozatalára a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontjára hivatkozással. A felülvizsgálati indítványban egyidejűleg a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztésére is tettem indítványt.

A Kúria Bfv. III.907/2016/6. számú, 2016. december 6. napján kelt és ide mellékelt ítéletével a másodfokú döntést a cselekmény minősítésére vonatkozó és a büntetést kiszabó részében megváltoztatta akként, hogy [REDACTED] cselekményét befolyással üzérkedés büntették [Btk. 299. § (1) bekezdés 1. fordulat] minősítette, a szabadságvesztés büntetés mértékét pedig 2 év 10 hónapra mérsékelte. A Kúria egyebekben hatályában fenntartotta a Szegedi Ítéltábla határozatát.

A sérelmezett ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott büntetőeljárás során érvényesülő pártatlanság követelményébe ütköznek az alábbiak szerint.

Az ügyben eljáró bírói fórumok eljárásuk során nem észlelték, hogy az elsőfokú döntést hozó tanács elnöke, [REDACTED] bíró, az eljárás korábbi szakaszában, mint az előzetes letartóztatás elrendelése tárgyában döntést hozó másodfokú tanács tagja vett részt.

A [REDACTED] ellen lefolytatott nyomozás során a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 6.Bnf.274/2012/2. számú végzésével az elsőfokú döntést megváltoztatva elrendelte [REDACTED] előzetes letartóztatását, mely döntés meghozatalában [REDACTED] bíró - aki később az ügyet elsőfokon elbíráló bírói tanács elnöke volt - a tanács tagjaként közreműködött. Mellékelem a Szolnoki Törvényszék 6.Bnf.274/2012/2. számú végzését, melyből kitűnik, hogy [REDACTED] a tanács tagja volt.

Alappal feltételezhetjük, hogy az a bíró, aki már az eljárás kezdeti szakaszában megállapítja egy büntetőeljárásban érintett személlyel szemben a megalapozott gyanú meglétét, az eljárás befejeztével elmarasztaló ítéletet fog hozni.

A bíró pártatlansága tekintetében nyilvánvalóan komoly kétséget kelt, ha a bűnösség kérdésben is ugyanazon személynek kell döntést hoznia, aki korábban arról már közvetetten állást foglalt.

•

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Az idézett cikk deklarálja a tisztességes eljárás elvét. E garanciális jellegű szabály azt is jelenti, hogy a büntetőeljárás során a terheltnek joga van ahhoz, hogy az ellene folyamatban lévő ügyben minden döntést olyan személy hozzon meg, aki képes pártatlan döntés meghozatalára.

•

A Be. az alapvető rendelkezések között rögzíti azokat az alapvető jelentőségű követelményeket, melyeknek a büntetőeljárás során érvényesülniük kell. Az ártatlanság védelméhez kötődik talán legszorosabban a független és pártatlan bírósághoz való jog. A bíró pártatlanságát hivatottak biztosítani a törvénynek a bíró kizárására vonatkozó rendelkezései, mely szabályokat a Be. 21-22. §§ tartalmazzák.

A Be. 21. § (3) bekezdésének a) pontja értelmében az (1) bekezdésben szabályozott eseteken kívül a további eljárásból ki van zárva, aki az ügyben nyomozási bíróként járt el.

•

Az Alkotmánybíróság **34/2013. (XI. 22.) AB határozatában** az alábbiakat állapította meg: "*Az Alkotmánybíróság jelen határozatának kihirdetését követően indult büntetőeljárásokban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 207. § (6) bekezdése szerint eljáró bíró ugyanezen törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően a bíróság további eljárásából ki van zárva.*"

A 34/2013 (XI. 22.) AB határozat alapjául szolgáló alkotmányjogi panaszban az indítványozó a Győri Ítéltábla Bf.86/2011/86. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert álláspontja szerint a sérelmezett ítélet sérti a pártatlan bírósághoz való jogát, tekintettel arra, hogy annak meghozatalában olyan bírók vettek részt, akik korábban nyomozási bírói feladatokat láttak el, ez alapján pedig megállapítható, hogy a bírói döntés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való joggal.

A 34/2013 (XI. 22.) AB határozat indokolása V. pont [42] bekezdése rögzíti, hogy az „...Alkotmánybíróság értékelése szerint *az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert pártatlanság követelménye azt kívánja meg, hogy az előzetes letartóztatás meghosszabbításának kérdésében a hatályos jogszabályok szerinti döntést hozó bíró az ítékezésben már ne vehessen részt.*”

A 34/2013 (XI. 22.) AB határozat indokolása V. pont [51] bekezdése azt is kimondja, hogy „A törvény helyes értelmezéséből következik, hogy az *előzetes letartóztatás elrendelésekor, illetve időtartamának meghosszabbításakor a bírónak az ügyészi indítvány alapján abban a kérdésben is szükséges állást foglalnia, hogy a terhelt megalapozottan gyanúsítható-e a bűncselekmény elkövetésével.*A „megalapozott gyanú” tehát nem más, mint a bűnösség nagyfokú valószínűsítése, amelyet azonban kizárólag a meglévő bizonyítékok számbavétele és korlátozott értékelése alapján lehet megállapítani, vagy fennállását ellenőrizni. Ebből az is következik, hogy a bűnösségről, és a megalapozott gyanú fennállásáról történő döntés közötti határvonal bizonytalanra válhat, amelynek eredményeként a bírót a megalapozott gyanú fennállásáról kialakított előzetes álláspontja képes befolyásolni az ügy későbbi megítélésében [egyezően erről lásd: EJEB, Haschildt kontra Dánia, (10486/83), 1989. május 24., 50–52. bekezdések].”

██████████ előzetes letartóztatása tárgyában hozott végzéssel szembeni fellebbezés elbírálása során eljáró másodfokú tanács tehát szükségképpen előzetesen állást foglalt a bizonyítékokról és a megalapozott gyanú meglétéről, mint általános törvényi feltételről, továbbá vizsgálnia kellett az egyéb, az előzetes letartóztatás elrendeléséhez szükséges különös feltétel meglétét megalapozó bizonyítékokat is.

Álláspontom szerint azzal, hogy ██████████ a fentebb körülírt 6.Bnf.274/2012/2. számú végzést hozó tanács tagjaként eljár, és a Szolnoki Városi Bíróság 6.Bny.384/2012/2. számú végzését megváltoztatva ██████████ előzetes letartóztatása elrendelésében részt vett, majd az elsőfokú 8.B.551/2015/49. számon hozott ítéletet hozó tanács elnökeként marasztaló ítéletet hozott a vádlottal szemben, az Alaptörvényben előírt pártatlan döntéshozatal követelménye sérült.

Hivatkozni kívánok az Alkotmánybíróság **21/2016. (XI. 30.) AB határozatára** is, amely a korábbi alkotmánybírósági döntésnek megfelelően szintén megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelmény a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásakor, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bíróként járt el.

A 21/2016. (XI. 30.) AB határozat alapjául szolgáló alkotmányjogi panaszban az indítványozó többek között sérelmezte, hogy a felülvizsgálati eljárásban olyan bíró vett részt, aki a vele szemben folytatott büntetőeljárás nyomozati szakaszában az előzetes letartóztatásának meghosszabbítását rendelte el.

A 21/2016. (XI. 30.) AB határozat indokolása IV. pontjában a pártatlanság követelményének vizsgálatakor azt a megállapítást teszi, hogy az az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg. Ezt követően az Alkotmánybíróság a határozata [38] bekezdésében kifejti, hogy „*A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében...*”, a határozata [39] bekezdésében pedig rögzíti, hogy „*A pártatlanság követelményének tényleges érvényesülését elsődlegesen az eljárási törvényekben megfogalmazott kizárási szabályok garantálják*”.

A hivatkozott döntés visszautal az előzőekben ismertetett 34/2013 (XI. 22.) AB határozatra is, mely szerint „*Az alkotmányos követelmény szerinti kizárási szabály abban az esetben irányadó, ha az előzetes letartóztatás egy éven túli meghosszabbítására irányuló eljárásban a törvényszék egyesbírája vesz részt.*”

Rendkívüli jelentősége van továbbá jelen alkotmánybírósági panasz elbírálása szempontjából a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat indokolása [43] bekezdésében foglaltaknak, mely az alábbiakat tartalmazza: „*E körben nincs alapvető különbség a nyomozási bíró, az előzetes letartóztatás egy éven túli meghosszabbításáról döntő egyesbíró, vagy az előzetes letartóztatás elrendelése, illetve meghosszabbítása tárgyában másodfokú döntést hozó tanács tagjainak feladatai között.*”

A kifejtett érvek és az ismertetett irányadó bírói gyakorlat alapján megállapítható tehát, hogy a sérelmezett bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joggal, tekintettel arra, hogy a pártatlanság követelménye sérült azáltal, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, aki a vádlott előzetes letartóztatására irányuló indítvány elutasítása okán benyújtott fellebbezés elbírálása során eljár. Figyelemmel pedig arra, hogy a felülbírálatnak ki kell terjednie a megtámadott döntésre és az azt megelőző eljárásra is, az is megállapítható, hogy a másodfokú eljárás során hozott döntéssel szemben is fennáll az alaptörvény-ellenesség.

Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak jelen panasz elbírálása során meg kell állapítania, hogy az előzetes letartóztatás elrendeléséről másodfokon döntő bírónak a bűnösség kérdésében való döntésből, tehát az ügy érdemi elintézéséből történő kizárásával biztosítható a pártatlanság alkotmányos elve, és az ennek oltalma alatt álló büntetőeljárás garancia. Ezek alapján megítélésem szerint az Alkotmánybíróságnak ezért arra következtetésre kell jutnia, hogy a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény a Be. 215. § (3) bekezdése szerint eljáró törvényszéki bírónak az ítélezéséből történő kizárása.

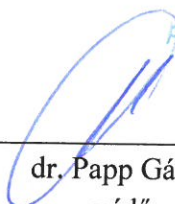
A fentiek alapján kérem, hogy alkotmányjogi panaszomnak helyt adva a Szolnoki Törvényszék 8.B.551/2015/49. számú ítéletének, a Szegedi Ítéltábla Bf.II.466/2015/8. számú ítéletének, valamint a Kúria Bfv. III.907/2016/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani, s azokat az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdés alapján megsemmisíteni szíveskedjék.

Egyéb nyilatkozatok

A panaszban előadottak szerint kijelentem, hogy jogorvoslati lehetőségeket a fentiek szerint kimerítettem, perújítást nem kezdeményeztünk.

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a jogerős döntést a Kúria hozta 2016. december 6. napján, melyet 2016. december 13. napján vettem kézhez, így az Abtv. 30. §-ban meghatározott határidőt betartva nyújtom be indítványomat, tekintettel arra, hogy a Kúria ítélete a Szegedi Ítéltábla Bf.II.466/2015/8. számú ítéletét megváltoztatta, a határidő tehát a Kúria, mint végső jogorvoslati fórum által hozott ítélet átvételének időpontjától kezdődik.

Kelt: Budapest, 2017. január 31.

dr. Papp Gábor
védő

PAPP GÁBOR ÜGYVEDI IRODA
Adószám: 18105696-2-42
1067 Budapest
Csengery u. 76. I/6.
Tel: 002 1799, Fax: 209 1991

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok:
 - 3.1. Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 6.Bnf.274/2012/2. számú végzése
 - 3.2. Szolnoki Törvényszék 8.B.551/2013/49. számú ítélete
 - 3.3. Szegedi Ítéltábla Bf.II.466/2015/8. számú ítélete
 - 3.4. Felülvizsgálati indítvány a Kúria részére
 - 3.5. Kúria Bfv.III.907/2016/6. számú ítélete